

EXPUNERE DE MOTIVE

Lege

pentru modificarea și completarea art. 42 din Legea nr. 51/2006 – Legea serviciilor comunitare de utilități publice

Prima condiție pe care impunerea unei taxe trebuie să o respecte este elaborarea de norme juridice și de metodologii de calcul clare și precise. Lipsa îndeplinirii acestei condiții conduce, în practică, la interpretări arbitrare, care determină stabilirea în mod injust a sumelor datorate de fiecare plătitor. Este și cazul așa numitei „taxe pe colectarea apei de ploaie”.

O a doua condiție pentru impunerea și perceperea unei taxe este ca plătitorul să beneficieze în mod efectiv de un serviciu, iar cea de-a treia condiție este ca banii încasați să fie destinați funcționării și îmbunătățirii serviciului respectiv.

În fapt, administrația din România permite operatorilor de apă și canalizare perceperea unei taxe pentru colectarea apei de ploaie. Taxa este suportată de persoane fizice și juridice de drept privat.

Raportat la condiția clarității normelor și metodologiilor de calcul, legea permite stabilirea cuantumului taxelor pentru colectarea apei de ploaie în baza unei metodologii de calcul care se bazează pe date indirecte, pe statistici și pe predicții: cât a plouat, plouă și cât se estimează că va ploua într-o anumită regiune. Sub nicio formă, această metodologie nu se bazează pe câtă apă de ploaie s-a colectat efectiv într-o rețea de canalizare determinată.

Raportat la condiția că plătitorul trebuie să beneficieze în mod efectiv de un serviciu, se observă faptul că, bazându-se pe estimări, metodologia permite perceperea acestei taxe în lunile cu secetă. Această situație este generată de faptul că taxa se calculează în baza unor predicții, care sunt bazate pe estimări, care la rândul lor sunt bazate pe informație statistică. Cum poate contribuabilul să înțeleagă sarcina care-i revine, dacă afară nu plouă? De ce să plătești, dacă nu beneficiezi?

Raportat la condiția utilizării banilor conform unei destinații specifice – respectiv pentru îmbunătățirea serviciului prestat – se observă că operatorii de apă și canalizare, deși percep deja de ani buni aceste taxe nerezonabile, nu realizează investiții în scopul de a putea determina cât mai precis cu cât crește debitul în rețeaua de canalizare atunci când afară plouă, astfel încât pe baza acestui debit efectiv – și numai pe baza acestuia – să perceapă în mod just o taxă de colectare a apei de ploaie.


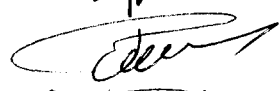
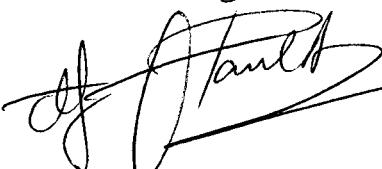
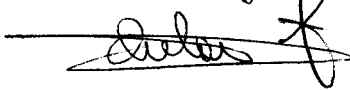


Pentru aceste considerente, considerăm că se impune excluderea persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat din sfera potențialilor plătitori ai acestei taxe. A accepta ideea contrară, și anume că persoanele private trebuie să plătească astfel de taxe către operatorii de apă și canalizare înseamnă, de asemenea, a admite și ideea că, în cazul unei inundații generate de insuficienta capacitate de colectare a apei pluviale în rețeaua de canalizare, cel care trebuie să plătească daune și să ofere ajutoare este tot operatorul de apă și canalizare, și nu statul. Aceasta conform principiului “împreună la beneficii, împreună la cheltuieli.”

În practică însă, operatorul colectează taxe pe care le transformă în profit – și nu în investiții, iar statul acoperă prejudiciile cauzate de inundații. Pentru aceste motive, considerăm că finanțarea acestor servicii de colectare a apelor pluviale trebuie să reprezinte o atribuție și o sarcină a administrației. Astfel, modalitatea de colectare, debitele, unitatea de măsură și unitatea de taxare, metodologia de calcul și indicatorii utilizați, existența sau inexistența precipitațiilor într-un anumit timp și loc – toate aceste elemente trebuie determinate, negociate și rezolvate strict între administrație și operatorii de apă și canalizare.

Cetățenii plătesc deja taxe și impozite, stabilite în mod clar și transparent. Este profund inechitabil ca românii să plătească pentru colectarea apei de ploaie atunci când nu plouă, sau să plătească tarife diferite în funcție de dorințele administrației și ale operatorilor de apă și canalizare – când, în fapt, fenomenul ploii este unul și același. De asemenea, considerăm că până în momentul în care operatorii de apă și canalizare nu implementează niște mecanisme prin care să determine cât mai precis cantitatea de apă efectiv colectată – și, deci, serviciul efectiv prestat – aceștia nu pot fi îndreptățiți să pretindă taxe de la cetățeni și companii.

În viziunea noastră, treaba administrației este să asigure colectarea apelor pluviale, să contribuie la evitarea inundațiilor și, evident, să-i finanțeze pe operatorii care prestează acest serviciu public. Românii nu trebuie să plătească taxe stabilite în mod arbitrar.

INIȚIATORI

	NUME	SEMNĂTURA
1.	ALEXANDRU NAZARE	
2.	ROMAN CRISTIAN C-TIN	
3.	ANAREEA PAUL	
4.	MIHAI TADARACHE	
5.	Alex Castel	
6.	Dobos Andreu	
7.	ALEXE FLORIN-ALEXANDRU	
8.	COCEI ERLAND	
9.	GURAN (lidru)	

NUME

10. ANASTASE ROBERTA
11. Boghicevici Claudia - PNL
12. VLASU IULIAN - PNL
13. Preda Cezar - Florin
14. Andeleanu Sanda Maria
15. MAN MIRCEA
16. ILIUTA VASILE
17. SCHEAU IOAN
18. UDRISTE GHEORGHE
20. Gost Florin
21. Bobae Catalin

SEMNAȚURĂ

Ruosh

BC

flady

Andeleanu
Sanda Maria

M

Florin

Scheau
Ioan

Gost
Florin